

Iem, tanquam medium vniuersi habere appareat. Sensisse autem & idem Vetustissimos (Pythagoricos interim ut taceam) vel hinc satis liquet, quod Plinius ait, Venerem & Mercurium ideo non longius à Sole, quam ad certos, & præfinitos terminos discedere, optimos haud dubiè Authores secutus, quia circa Solem conuersas absidas habeant, vnde & medium quoque Solis motum eis accidere oportuit.

*Plinius lib. 2.
cap. 17.*

Cum verò Martis cursum inobseruabilem ait, atque præter reliquias in motus Martis emendatione difficultates, dubium non sit, quin maiorem nonnuquam quam ipse Sol diuersitatem aspectus admittat, impossibile esse videtur, terram mundi medium obtinere. Porrò etsi ex Saturni, & Iouis in matutino, vespertinoque ortu ad nos habitudine, id ipsum hoc facilè etiam colligatur, in Martis tamen diuersitate ortuum, præcipue & maximè animaduertitur. Quia enim Martis sidus obtusum admodum lumen habet, non adeo sicut Venus, aut Iupiter visum decipit: sed pro ratione à terra distantia, magnitudinis mutationem refert. Proinde cum Mars in vespertino ortu Iouis sidus magnitudine æquare videatur, ut non nisi igneo fulgore discernatur: in apparitione autem, & occultatione vix à secundæ magnitudinis stellis discerni possit, sequitur ipsum proximè ad terram vespertino in ortu accedere, contrà in matutino quam maximè procul abesse, quod certè ratione epicycli nullo modo contigere potest. Terræ igitur ad Martis, & aliorum planetarum motus restituendos, alium locum deputandum esse patet.

Quartò, hac vnicā ratione commode fieri posse D. Præceptor videbat, ut quod maximè proprium circularis motus est, omnes revolutiones circulorum in modo æqualiter, & regulariter super suis centris, & non alienis mouerentur.

Quintò, cum non minus Mathematicis, quam Medicis statuendum, quod passim Galenus inculcat, Μηδὲν εἰκῆ τινα φύσιν ἐγάγεις: Et, οὐτως εἴναι τὸν δημιουργὸν ἡμῶν σοφὸν, ὃς μὴ μίαν ἔκαστον τῶν ὑπὸ αὐτοῦ γεγονότων ἐχειν τινὰ χρέιαν, ἀλλὰ καὶ δύο, καὶ τρεῖς, καὶ πλείους πολλάκις: Hac verba sunt in libro 10. de usu quare cum hoc vnicō terræ motu, infinitis quasi apparētijs satisficeremus, Deo naturæ conditori eam industriam non tribuermus, quam communes horologiorum Artifices habere cernimus?

P qui